

prima instanță - (Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău) I. Barbacaru
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dmitrii Chiseev în interesele societății cu răspundere limitată „Biotix-Com”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Biotix-Com” împotriva societății cu răspundere limitată „Casia Grup” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Biotix-Com” și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău din 03 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 10 iulie 2015 societatea cu răspundere limitată „Biotix-Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Casia-Grup”, solicitând încasarea datoriei în sumă de 10 538,60 lei, a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în sumă de 3 000 lei și taxa de stat în sumă de 356,15 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la comanda pârâtului a livrat marfă în valoarea totală de 10 538,60 lei.

Marfa a fost livrată în volum întreg, ceea ce se confirmă prin facturi fiscale, iar pretenții din partea clientului nu au parvenit.

Menționează că anterior, la 22 aprilie 2015, prin scrisoarea recomandată, în adresa pârâtului a fost expediată o pretenție privind achitarea datoriei existente, însă nu a primit nici un răspuns.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Birotx-Com” împotriva societății cu răspundere limitată „Casia-Grup” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 noiembrie 2015 societatea cu răspundere limitată „Birotx-Com” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Birotx-Com” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2015.

La 27 aprilie 2016 avocatul Dmitrii Chiseev în interesele societății cu răspundere limitată „Birotx-Com” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, pe care le consideră neîntemeiate, nemotivate, adoptate cu încălcare esențială, precum și fără cercetarea sub toate aspectele multilaterale, complete și obiective a circumstanțelor cauzei în ansamblul și interconexiunea lor.

Susține recurentul că intimatul a declarat că marfa livrată se află la păstrare și nu a fost vândută. Însă acest fapt nu-l scutește pe de la plată, deoarece marfa era primită în baza facturilor fiscale, care reprezintă acte juridice translativ de proprietate.

Totodată, menționează că, de către intimat nu a fost anexată nici o probă ce ar confirma păstrarea mărfii în depozit. Lipsește la contul contabil 217 păstrarea mărfurilor în depozit. Apelantul nu a fost înștiințat de către intimat, că marfa se păstrează și în continuare la depozitul acestuia, iar la pretențiile privind achitarea prețului mărfii, apelantul nu a primit nici un răspuns.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 a fost depus la 27 aprilie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul societatea cu răspundere limitată „Birotix-Com” reprezentată de avocatul Dmitrii Chiseev și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în

mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Dmitrii Chiseev în interesele societății cu răspundere limitată „Birotx-Com” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Dmitrii Chiseev în interesele societății cu răspundere limitată „Birotx-Com”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari